

JORDI ERIN

PERIÓDIC NACIONALISTA CATALÀ; EDITAT PER LA «JOVENTUT NACIONALISTA OBRERA DEL POBLET» (Districtes IV i X)
SORTIRÀ ELS DIES 5 i 20 DE CADA MES

ANY I NÚM. 1 | REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: ARAGÓ, 359, pral. | BARCELONA 5 FEBRER 1922

10 cts.

«Si amb un tret de fusell es mata un home.—amb una idea un poble's reivindica.—Feina tindran, si han d'acabà amb la raça»

(«Jordi Erin»-Burgas)

Salutació

A tota la premsa que a la Catalunya Gran lluita per la llibertat del nostre poble, SALUT. «JORDI ERIN» al venir a la palestra no vos demana de on sóu, com penséu ni on militéu. Sab «JORDI ERIN» que dia vindrà i potser sense triar gaire, en el que tots els catalans ens donarem compte de que es precisament deixant apart diferències que ens separen, i fent tots una mateixa via, que podrem conquerir la llibertat preuada. Que els camins avui poden ser diferents, mes la ideologia es una; hi ha qui va per la dressera, hi ha qui equivocadament, cerca viaransys per els que's fa marrada, més a la fi aquest, no'n dubtem pas, deixarà son camí i s'en vindrà en el nostre.

Aixís doncs, premsa de Catalunya que per la llibertat de nostra Patria lluites, «JORDI ERIN» al venir a la brega l'adresa la més afectuosa salutació,

LA REDACCIÓ

Catalans!

A vosaltres, companys nostres que sentiu vibrar al fons del cor el Gran Ideal Nacionalista i fretureu joiosos l'Alliberació de la Patria.

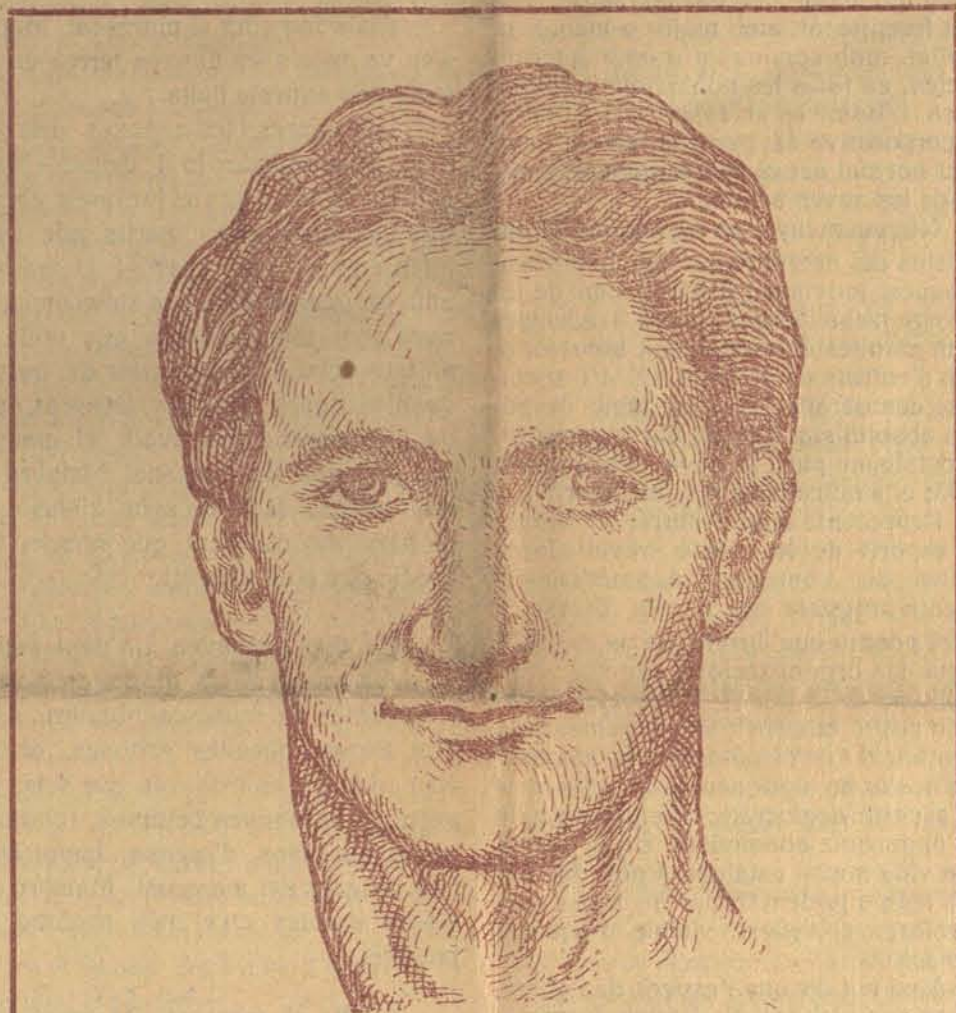
Salut!!

Moll encara de les màquines impresores, JORDI ERIN arriba a les vostres mans abrandant de joia i expandint catalanitat—tanta catalanitat com la nostra pensa joenívola ha sabut posar-hi,—catalanitat i fè en un bell esdevenidor, encare que, per causes que es debades esmentar, no ha sigut posible una més llúida, més bella, més gentil presentació tipogràfica.

I es que JORDI ERIN no la creu essencial ni menys encare imprescindible la bellesa externa que solament es goig dels ulls i causa d'un gaudi que podem nomenar, i perdoneu la definició, *extern* també. Malaventurat l'hom qui obra un llibre jutjant la bellesa de les covertes!

Quins son els nostres propòsits?

JORDI ERIN que neix del poble i es per al poble, creu que en una publicació

TERENCI MAC SWINEY

Batlle de Cork. Donà sa vida per la Patria el 25 d'Octubre de 1920, a la presó de Brixton (Anglaterra). El sacrifici que s'imposà restarà escrit amb lletres d'or en l'història de la llibertat dels pobles.

L'heroisme d'aquest patriota deu de servir d'espill a totes les Patries que resten encare oprimides. JORDI ERIN en son primer número, plau fer-li present del mes fervent homenatge, esperant que dia vindrà, en que nostre poble seguint les petjades de l'Irlanda lliure, podrà fruir la llibertat preuada.

d'aquesta guisa, ço que és essencial, ço que és imprescindible per a conseguir llur objecte, es ferma catalanitat, pregones idees, *convicció sincera* i *continuitat de pensament*, ço és, *defensar sempre el mateix criteri sobre el plet català i no cap-girar-lo capriciosament* segons les ventades vinguin de levant que es vent de fortaleza i engendrador de santa intransigència, o vinguin de Ponent, vent de *fonterria* que sempre es signe de malvestats. Quan venta la Tramontana es tot blau el cel de nostra Patria; altrement es brúfol i tot emboirat. Plà bé ho diu l'adagi:

*De Ponent
ni gent ni vent.*

JORDI ERIN vé a vosaltres a parlar sincera i francament. Vé a *fer patria*, com deia Mossèn Cinto Verdaguier, de gloriosa recordança; vé a expandir catalanitat i a fer

conexidors de l'Ideal Nacionalista a manta gent qui no saben estimar-lo en tota llur intensitat per la senzilla raó que no el coneixen a bastament. I JORDI ERIN per a parlar al poble de tot ço abans dit, fugirà sempre de la sistemàtica teorització dels fets relacionats a la causa de Catalunya—sistema que no entès clarament per la majoria del poble, permet després tergiversar els fets segons convingui,—ja que segons el criteri de JORDI ERIN, d'aquests *definidors* en sobren molts a la nostra Patria i altrament sentim mancança de gent que tingui prou coratge per a sapiguer arribar *sigui com sigui* a la consagració de l'Ideal de Llibertat. JORDI ERIN que neix amarat de la gran Democràcia moderna, ja ho voldria, com diuen els teoritzadors, que fos certa la *força de la raó* i que en un gèst plè de gràcia sobirana ens fos concedida la Llibertat,

però malauradament, el mon no ha arribat encara a la plenitud de la civilització, i en nombroses avinenteses es precis, per a fer sentir un plany d'angoixa, emprar la *raó de la força* com a mitjà més convincent.

Per ço que havem dit doncs, clarament podeu veure que JORDI ERIN es un periòdic nacionalista, radicalment nacionalista, i que vé a lluitar per aquest ideal en la més pura i segons el nostre modest entendre, la única significació de la paraula.

Aquesta és la nostra tasca i JORDI ERIN creu i està convençut que plà bé pot realitzar-la, ja que, apartat de tot agrupament polític, sense lligam de cap mena que vingui a turbar la seva ruta, podrà parlar amb el cor a la mà com diu el bon poble de Catalunya, perquè mai JORDI ERIN sentirà cap veu que posi aturador a les seves paraules i menys encare a les seves idees.

Amics i companys nostres: vosaltres que, com tot hom oprimat sabeu llegir més amb l'enteniment que no amb els ulls, plà bé haureu endevinat les idees que mig-diem per causes que no cal esmentar. i les quals us faran coneixedors de tots els nostres propòsits i de ço que és aquesta novella publicació.

JORDI ERIN que ha sigut infantat al caliu de penses joenívoles, vol posar fi a aquestes ratlles de presentació esguardant a l'esdevenidor, — que es com havem de viure els joves,—un esdevenidor gloriós en el qual la nostra ment hi forja la consagració de *tota* la Patria Catalana, aquesta Patria bella que com la princeseta de la rondalla fou deixondida de son encís per les paraules d'amor del valeros Campió.

Siguem nosaltres els joves, sigui la nostra ideologia optimista i patriotisme *pur* qui, com l'esmentat Campió de la vella rondalla catalanesca, deixondí l'amor, l'estimació a aquesta dolça Catalunya digne de millor sort; trevallem amb fé i vencerem malgrat les malvolences d'*aquella gent* que ja sabeu, ja que, enc que facin escarni dels nostres ideals i ens persegueixen indignement, tot aixó son negacions, i oposar negacions d'aquesta guisa a un ideal nacionalista, es com pretendre aturar una rierada amb un mur de canyes: és cert que sembla que el riu cedeix i fins que s'atura, però vé per fi l'empenta més forta, vé l'empenta darrera de les aigües qui personades volen lliscar lliurement, i les canyes es tnenquen i el riu inonda la terra amorosament deixant-hi saó per a que s'esmolti de flors d'amor a la vinenta primavera.